

O konceptuální podmíněnosti vědy

Kultura je druhotná ve vztahu ke koncepci organizace (řízení) života společnosti v návaznosti generací, protože každá kultura je informačně-algoritmický systém, zabezpečující řízení v souladu s koncepcí, panující nad společností, a ochranu toho řízení od řízení podle koncepcí, neslučitelných s vládoucí koncepcí.

Věda je část kultury a v praxi řízení právě ona dává vněintuitivní prostředky řešení úloh o stabilitě objektů řízení ve smyslu předvídatelnosti chování ve vší jejich různorodosti – od běžných, typu „jakou žárovku lze zapojit do jaké sítě“, do globální politiky.

Protože všechna konceptuálně legitimní různorodost úloh řízení leží v korytě určité koncepce, koncepce ohraničuje i vědu jako jednu ze společenských institucí. Nicméně to ohraničení má z větší části ne direktivně-adresný charakter, ale nepřímý, realizovaný skrz formování kultury osobní psychiky vědců, díky čemuž:

- se formuje kruh jejich zájmů a probíhá rozdělení zájmů na přípustné, nepřípustné a ty, jejichž realizace se zdá nemožná v souladu s chápáním světa, formovaným koncepcí a kulturou;
- také se formuje systém ohraničení na interpretaci (osmyslení) pozorovaných jevů a výsledků, získaných v experimentech.

To se týká jak přírodních, tak společenských vědních disciplín.

Prakticky to znamená, že Západ žije pod Biblií a za hranice, určené jejím světonázorovým ohraničením, světová věda, jejíž počátek položil právě Západ, není schopna se dostat, ačkoliv kněží, počínaje epochou reformace, ve své většině nelezou do metologie vědy bezprostředně, a ti z nich, kteří se zároveň zabývají vědecko-výzkumnou činností, se ve vědě přidržují jejich zdálo by se světských pravidel.

Příklady

V přírodních vědách – N. A. Kozyrev se pokoušel interpretovat výsledky pozorování, ve kterých bylo zjištěno, že rychlost světla není limitní rychlostí ve Vesmíru, jako „materiálnost času“ na základě pojmového aparátu teorie relativity.

Sborník „Vybrané práce“ N.A.Kozyreva, vydaný vydavatelstvím LGU (Leningrad, 1991), je v internetu na adrese: <http://www.timashev.ru/Kozyrev/>. Názvy některých prací Kozyreva z tohoto sborníku: „Astronomická pozorování prostřednictvím fyzických vlastností času“; „O vlivu času na hmotu“; „O možnosti zmenšení objemu a váhy těles pod vlivem aktivních vlastností času“.

Dokonce z názvů (a nejen z textů) těch prací je vidět, že o „času“ píše Kozyrev jako o *specifickém druhu hmoty, interagující s ostatními druhy hmoty*. To je důsledek toho, že výsledky pozorování nemohou být interpretovány na základě systému krajních zobecnění (kategorií) „hmota – duch (pole) – prostor – čas“, charakteristických pro biblické chápání světa a majících kořeny v antickém Egyptě.

Ve společenských disciplínách – V.V.Leontěv (laureát Nobelovy ceny za ekonomii za rok 1973) v knize „Ekonomické eseje“ (1990) píše (str 210,211):

„Neohraničená, obecná dostupnost vědění a idejí, vznikajících během výzkumu, je velmi žádoucí

vlastností pro společnost a lidstvo jako celek. Nicméně rodí vážný problém pro kohokoliv, kdo by se chtěl zabývat vědeckovýzkumnou činností, to znamená produkcí vědění na komerční osnově, kvůli realizaci zisku. Pro ospravedlnění investic do výzkumu, korporace musí mít možnost prodávat své výsledky přímo nebo nepřímo, jako část libovolného dalšího produktu, za odpovídající cenu. Kdo bude platit za zboží, které se v okamžiku svého vypuštění stává dostupným každému v neohrazeném množství? Proč nepočkat, dokud někdo jiný za něj nezaplatí nebo nevloží peníze do jeho produkce, a poté ho získat bezplatně? Kdo by pekl chleba, pokud by sedmi chleby bylo možné nakrmit nejen čtyři tisíce mužů, žen a dětí, jak o tom mluví Nový zákon, ale i všechny hladové?“

Tato pozice, zformovaná Biblií, mu nedovolila vyvodit závěr o tom, že cena představuje finanční vyjádření všech chyb řízení, jichž se společnost dopouští. V důsledku toho se ekonomická věda dostala do slepé uličky, ze které se nemůže dostat už více než půl století.

Vědeckými institucemi s největší autoritou na Západě jsou národní akademie věd (do Ruska přišly během reformy Petra I.), které se nicméně vlastní vědou (nemluvě už o metodologii jejího rozvoje) nezabývají. Řeší jiný úkol, která zůstává nevyřešen: hlavní úkol Akademií věd je certifikace vědeckých výsledků a vědců-výzkumníků, to znamená:

- zajištění statusu důvěryhodného vědění výsledkům, které odpovídají panující koncepci;
- vyzvednutí vědomého nesmyslu do statusu důvěryhodné vědecké informace, pokud je to nutné pro zabezpečení řízení v souladu s panující koncepcí;
- vědomé vyhlášení skutečných objevů a výsledků pavědou, pokud se dostávají za rámce biblické kultury a nesou nebezpečí její existenci.

Vnitřní prediktor SSSR
11.května 2014